613/01

Den 19. februar 2001 blev i sag nr. 53.843:

xxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx xx xxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Sygeforsikringen
"danmark"
Palægade 5
1261 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er sygeplejerske og har sygeforsikring i Sygeforsikringen "danmark", klager over, at selskabet har annulleret forsikringen.

I begæringen underskrevet af klageren den 6/9 1999 hedder det bl.a.: "Undertegnede erklærer på tro og love at opfylde følgende tre betingelser: 1. At jeg/vi og eventuelt ovenstående børn er fuldstændig rask(e). 2. At jeg/vi og eventuelt ovenstående børn ikke har haft noget medicinforbrug i form af tabletter, mikstur, salve, spray, injektioner, medicinske plastre m.v. inden for de sidste 12 måneder. 3. At jeg/vi og eventuelt ovenstående børn ikke lider af nogen hyppigt tilbagevendende sygdom eller af nogen legemssvaghed."

Klageren er efterfølgende kommet i hormonbehandling for barnløshed, idet hendes samlevers forplantningsevne er nedsat.

Selskabet gør gældende, at klageren på tegningstidspunktet var vidende om, at hun skulle have hormonbehandling, hvilket hun burde have oplyst. Da selskabet ikke ville have tegnet forsikringen, såfremt disse oplysninger havde foreligget, har man annulleret forsikringen under henvisning til forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7.

Klageren fastholder, at hun har besvaret begæringens helbredsspørgsmål korrekt.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den helbredserklæring, som ansøgere skal underskrive på tro og love i forbindelse med indmeldelsen i selskabet, kunne være formuleret klarere, idet oplysningerne og betingelserne ikke ses udformet med henblik på en situation som den foreliggende, som ikke er helt sjældent forekommende.

Nævnets flertal udtaler herefter, at det kan lægges til grund, at klageren i november 1998 var til samtale på Rigshospitalet for at blive behandlet for barnløshed. Hun blev i den forbindelse orienteret om behandlingens forløb. Den 11. februar 2000 påbegyndtes behandlingen. Nævnets flertal finder herefter, at klageren ved at undlade at oplyse om den nærliggende mulighed for behandlingsbehov i forbindelse med tegningen den 6. september 1999 har udvist en sådan uagtsomhed, at selskabet kan påberåbe sig reglerne i forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6. Flertallet har herved lagt vægt på, at klageren, der er sygeplejerske, måtte forudse som en nærliggende mulighed, at en læge ville ordinere behandling, der indebar et ikke ubetydeligt medicinforbrug, og at det burde have stået hende klart, at det var væsentligt for selskabet at blive gjort bekendt hermed. Selskabet har herefter efter flertallets opfattelse været berettiget til at annullere klagerens medlemskab.

Som følge heraf

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen